

תת"ע (ירושלים) 7659-01-25 - נמר מסלמאני נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 7659-01-25 - נמר מסלמאני נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 7659-01-25

נמר מסלמאני

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[19.03.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 05.02.2025.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום מספר 90527663661 המייחס לו עבירות מיום 01.09.2023 של נהיגה במהירות העולה על המותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 שנאכפה באמצעות מצלמת א/3. המבקש ביקש להישפט על הודעת תשלום הקנס והדין נקבע ליום 05.02.2025.
3. המבקש לא התייצב לדיון ומשכך נגזר דינו בהעדרו והוטל עליו קנס כספי בסך 750 ₪. טענות הצדדים
4. לטענת המבקש הוא קיבל זימון לדיון בדואר, והעביר אותו לבא כוחו שיתייצב בשמו לדיון. לטענת בא כוחו, הוא התבלבל ורשם תאריך לא נכון ביומנו. עוד טען המבקש כי לא הוא נהג ברכב אלא אשתו, וכי הרשעתו בעבירה תרשום לחובתו נקודות שיסכנו את רישונו.
5. לטענת המשיבה לא עולות מהבקשה נסיבות אשר מקימות עילת ביטול פסק דין שניתן בהיעדר, שכן זימון לדיון נשלח לכתובתו הרשומה של המבקש וזה חזר בציון "לא נדרש". דיון והכרעה
6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:
"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב). התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע, כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
10. המבקש קיבל את ההזמנה לכתובתו הרשומה. לטענתו הוא העביר את הזימון לבא כוחו על מנת שזה יתייצב בדיון בשמו. ב"כ המבקש טען כי בשל טעות משרדית ובלבול בין תיקים לא נרשם מועד הדיון ביומן ולכן זה לא התייצב. הטענה לפיה טעות אנוש היא הגורם לתקלה נבחנה בעפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 שם נקבע:
- "גזירה שווה בעניין זה, ניתן לגזור מן ההלכות שנקבעו בסוגיית ביטול פסק דין שניתן בהעדר, לפיהן - שכחה, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם אירעו בתום לב, אינם מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6), 793; רע"פ 418/85 פרץ נ' רוקינשטיין (13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, 28.7.2009).
11. שכחה של הדיון לבדה, או טעות אנוש, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין, או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (ע"פ 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).
12. לפיכך, אני קובעת כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש לדיון.
- האם קיים חשש לעיוות דין
- אחר נהג ברכב
13. המבקש טען כי בעת ביצוע העבירה לא הוא נהג ברכב, אלא אשתו שאף הצהירה על כך בעצמה ומסרה את גרסתה בבקשה.

14. ברע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל מיום 28.11.13 קבע בית המשפט העליון: "...טענתו לפיה הוא עצמו לא נהג ברכב, איננה מבססת חשש לעיוות דין כלפיו".
15. גם ברע"פ 7018/14 מיכאל טיטלבוים נ' מדינת ישראל מיום 30.10.2014 נקבע: "גם טענתו של המבקש, לפיה ההארכה נדרשת לשם הסבת הדו"חות על שמם של נהגים אחרים שהשתמשו ברכב, אין בכוחה להועיל למבקש, בנסיבות העניין (ראו: ברע"פ 1446/14 ריאד נ' מדינת ישראל (26.3.2014); ברע"פ 9580/11 יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.2011))".
16. טענה זו נבחנה מספר רב של פעמים גם בבית המשפט המחוזי אשר קבע בהחלטותיו כי טענת "אחר נהג ברכב" אינה מבססת חשש לעיוות דין וכי ואין לראות בטענה זו כ"נימוק מיוחד", בהתאם לסעיף 230 לחסד"פ או כטענה שמקימה חשש לעיוות דין אם לא יוארך המועד להישפט (עפ"ת 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל מיום 1.4.2018 (להלן: "עניין שאול שלום"), עפ"ת 45391-01-19 גיא כהן נ' מדינת ישראל מיום 31.3.2019, עפ"ת 45005-06-18 הלל רוזנברג נ' מדינת ישראל מיום 24.12.2018, עפ"ת 51304-09-16 חי חיים אור גל נ' מדינת ישראל מיום 3.11.2016).
17. גם במקרים בהם קיימת תשתית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעלת משקל, אין קבלת הבקשה בדבר הארכת המועד להישפט מוצדקת (ברע"פ 7839/08 שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל מיום 10.11.2008; ברע"פ 9540/08 עופר מוסברג נ' מדינת ישראל, 8.1.2009; ברע"פ 8927/07 סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל מיום 29.1.2008, ברע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל מיום 10.2.2015, ברע"פ 2754/12 ביסמוט נ' מדינת ישראל מיום 19.4.2012, ברע"פ 222/13 מחמוד נ' מדינת ישראל מיום 17.1.2013).
18. זאת ועוד, כפי שקבע בית המשפט המחוזי (כב' השופטת אריאלי) מדובר בטענת הגנה שכיחה ועל כן, אין מקום להכיר בה, שכן הכרה זו תביא לפתיחת פתח רחב ותפגע בשיקולי מדיניות הנוגעות ביעילות ההליכים בבית המשפט לתעבורה (עניין שאול שלום).
19. על כן, גם אם הוכחה טענת המבקש כי הדו"ח ניתן במהלך שימושו של אחר ברכב, אין בכך משום עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.
- רישום נקודות במשרד הרישוי וביצוע אמצעי תיקון
20. בעניין אמצעי התיקון שהוטל על המבקש על ידי רשות הרישוי נפסק, כי הניקוד שנרשם על ידי רשות הרישוי אינו עונש, שכן הוא אמצעי תיקון המוטל על מבצעי העבירות לתקן את התנהלותם בדרכים ולהימנע מלבצע עבירות נוספות וכשלעצמו אינו מצדיק הארכת המועד להישפט (עפ"ת 21114-07-19 פראנק נ' מדינת ישראל מיום 26.7.2019).
21. לפיכך, אני סבורה כי לא יגרם למבקש עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה.
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחת.
- מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"ט אדר תשפ"ה, 19 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.